

क्रोधः

क्रोशदारणः, पुं, (क्रुश् + अच् वाङ्मलाद्गुणः । क्रोशः पर्वतविशेषः । तस्य दारणः दारक इत्यर्थः । क्रोशं दारयति वा । दृ + शिच् + ल्युः ।) कार्त्तिकेयः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

क्रोडं, स्त्री, (क्रुड् + घञ् ।) बाह्योर्मध्यम् । क्रोड इति भाषा । तत्पर्यायः । भुजात्तरम् २ उरः ३ वक्षम् ४ वक्षः ५ । इत्यमरः । २।६।७७ ॥ उत्सृङ्गः ६ भोगः ७ वपुषःप्राक् ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, यजुर्वेदे । २५।८। “इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै-भाजस्यम्” । कात्यायनश्रौतसूत्रे च । ६।८।१३ । “शेषमिडा पात्र्यामासिच क्रोडमनस्योनि च पास्यति” ॥ हितोपदेशे च । “तत्र तरोर्निमित्तनीडक्रोडे पक्षिणः सुखं वर्षास निवसन्ति” ॥)

क्रोडः, पुं, (क्रुड् + घञ् । क्रोडोऽस्यास्तीति अर्ध आदिभ्यः अच् वा ।) शूकरः । इत्यमरः । २।५।२ ॥ अग्निः । इति मेदिनी । वाराहीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते । १३।५०।२० । “नदी शैवालदिग्धाङ्गं हरिश्मश्रुजटाधरम् । नमैः शङ्खनखैर्गात्रैः क्रोडैश्चित्रैरिवापितम्” ॥)

क्रोडकन्या, स्त्री, (क्रोडस्य शूकरस्य कन्या इव ।) वाराहीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्रोडचूडा, स्त्री, (क्रोडे चूडा यस्याः ।) महाश्राव-शिकारुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वड् धुलकुडि इति भाषा ।

क्रोडपर्या, स्त्री, (क्रोडे कण्टकमध्ये पर्यं यस्याः ।) कण्टकारिका । इति शब्दचन्द्रिका । (कण्ट-कारोश्चन्दे विवरणमस्य ज्ञेयम् ॥)

क्रोडपादः, पुं, (क्रोडे शरीराभ्यन्तरे पादोऽस्य ।) कच्छपः । इति हेमचन्द्रः ॥

क्रोडाङ्गः, पुं, (क्रोडे अङ्गानि अस्य ।) कच्छपः । इति शब्दरत्नावली ॥

क्रोडाङ्गिः, पुं, (क्रोडे अङ्गिरस्य ।) कच्छपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

क्रोडी, स्त्री, (क्रोड + जातिवाचकत्वात् गौरादित्वात् ङीष् ।) वाराहीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्रोडीकरणं, स्त्री, (क्रोड + क् + भावे ल्युट् ।) अमृत-तद्भावे चिः ।) आलिङ्गनम् । इति हज्जायुधः ॥

क्रोडीकृतिः, स्त्री, (क्रोड + कृ + भावे + क्तिन् ।) अमृत-तद्भावे चिः ।) आलिङ्गनम् । इति हेमचन्द्रः ॥

क्रोडीमुखः, पुं, (क्रोडाः शूकर्याः मुखमिव मुखं अस्य ।) गण्डकः । गण्डारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गण्डार इति गाथा ।

क्रोडिया, स्त्री, (क्रोडस्य शूकरस्य इष्टा प्रिया ।) मुक्ता इति राजनिर्घण्टः ॥

क्रोयः, पुं, (क्रुय् हिंसने + भावे घञ् ।) इननम् । इति हेमचन्द्रः ॥

क्रोधः, पुं, (क्रुध् + भावे घञ् ।) प्रतिक्रुते सति तैत्तस्य प्रबोधः । (यथा, भगवद्गीतायाम् । ३.७० “काम एव क्रोध एव रजोगुणसमुद्भवः । महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम्” ॥)

तत्पर्यायः । कोपः २ अमर्षः ३ रोषः ४ प्रतिघः ५

क्रोशः

यद् ६ कृत् ७ क्रुड् ८ । इत्यमरः । १।७।२६ ॥ व्यामर्षः ६ इति तट्टीकासारमुन्दरी । भीमः १०

क्रुधा १२ तथा १२ । इति शब्दार्णवः ॥ स तु त्रस्यो भ्रुवो जातः शरीरस्य षडिपोरन्तर्गतश्च । इति पुराणम् ॥ हेमः १ हरः २ हृषिः ३ वज्रः ४

भामः ५ रहः ६ ङरः ७ तपुषी ८ जूर्णः ९ मन्थः १० व्यधिः ११ । इत्येकादश क्रोधनामानि । इति वेदनिघण्टौ २ अध्यायः । (वत्सरभेदः । यथा,

“विषमस्यं जगत् सर्वं व्याकुलं समुदाहृतम् । जनानां जायते भद्रे । क्रोधे क्रोधः परस्परम्” ॥ इति शब्दार्थचिन्तामणिः । स्त्रियां टाप् । दत्त-

कन्याविशेषः । यथा, महाभारते १ । ६५ । १२ । “क्रोधा प्राधा च विश्वा च विनता कपिला मुनिः” ॥)

क्रोधजः, पुं, (क्रोधात् जायते । जन् + डः ।) मोहः । यथा, भगवद्गीतायाम् । २ । ६२ ।

“सङ्गात्संजायते कामः कामात् क्रोधोऽभिजायते । क्रोधात्भवति सम्मोहः सम्मोहात् स्मृतिविभ्रमः” ॥

द्विधाव्यसनगणान्तर्गतव्यसनगणः । यथा, मनुः । “मैश्वर्यं साहसं द्रोह इर्यासूयार्थदूषणम् । वाग्दण्डजघ्नं चारुष्यं क्रोधजोऽपि गजोऽलकः” ॥

क्रोधनः, चि, (क्रुध् + “क्रुधमङ्गार्थेभ्यश्च” । ३।२ । १५१ । इति युच् ।) क्रोधविशेषः । तत्पर्यायः । अमर्षणः २ कोपी ३ । इत्यमरः । ३ । १ । ३२ ॥

क्रोधी ४ रोषणः ५ । इति हेमचन्द्रः । (यथा, वेणिसंहारे ष्टीयज्ञे ।

“यद्रामेण हतं तदेव कुर्वते द्रौपद्यायुधिः क्रोधनः” ॥ कुर्वन्श्रीयन्तपविशेषः ।

यथा, भागवते । ६ । २२ । ११ । “ततश्च क्रोधनस्तस्माद् देवातिथिरसुख्य च” ॥

षष्ठिवर्षान्तर्गतोनषट्तिमवर्षभेदः । यथा तन्ने । “रोगो मरणदुर्भिक्षं विरोधोत्तरसङ्कलम् । क्रोधने विषमं सर्वं समाख्यातं हरप्रिये !” ॥

भैरवभेदः । यदुक्तं तन्ने । “असिताक्रो रवृच्छड उन्मत्तः क्रोधनस्तथा” ॥)

क्रोधना, स्त्री, (क्रुध् + युच् + स्त्रियां टाप् ।) कोप-वती । तत्पर्यायः । भामिनी २ चण्डी ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, रामायणे । २ । ७० । १० ।

“आत्मकामा सदा चण्डी क्रोधना प्राज्ञमानीनी” ॥) क्रोधमूर्च्छितः, पुं, (क्रोधः क्रोधमय इव मूर्च्छितः ।) चोरनामगन्धन्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (क्रो-

धेन मूर्च्छितः ।) अतिकोपने चि ॥ (यथा, रामा-यणे । १ । १ । ४६ ।

“रक्षसां निहतान्यासन् सहस्राणि चतुर्दश । ततो ज्ञातिवधं श्रुत्वा रावणः क्रोधमूर्च्छितः” ॥)

क्रोधी, [न्] चि, (क्रोधोऽस्यास्तीति इति । यद्वा, क्रुध्यति इति । क्रुध् + णिनिः ।) क्रोधयुक्तः इति हेमचन्द्रः ॥ महिषः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा सुयते । “तत्र जागरूकः शीतदेवी दुर्भगस्तेनो मत्स्यर्थनार्यो गान्धर्वचिन्तः स्फुटितकरचरयोऽति-रुक्तशश्रुनखकेशः क्रोधी दन्तनखखादी च” ॥)

क्रोशः, पुं, (क्रोशति यतः । क्रुश् + अघादाने घञ् ।) सहस्रधनुः । चतुःसहस्रहस्तपरिमाणम् । क्रोश

क्रोष्टुवि

इति भाषा । तत्पर्यायः । गव्युतम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुवंशे । १३ । ७६ ।

“क्रोशाद्धं प्रकृतिपुरःसरेण गत्वा काकुत्स्थः क्षितिगतनेन पुण्यकेश” ॥)

द्विसहस्रदण्डः । अष्टसहस्रपरिमाणम् । इति लोलावती । मुद्गर्तः । यथा,—

“दशदण्डे तु या पूजा तत्सर्वमद्भयं भवेत् । षष्ठक्रोधं महेशानि तत् ! सर्वममृतोपमम् ॥

सप्तमक्रोशके देवि ! सर्वं क्षीरोपमं भवेत् । अष्टमक्रोशके देवि ! द्रव्यतुल्यं न संशयः ॥

अतः परं महेशानि ! विषतुल्यं न संशयः” ॥ इति गुप्तसाधनतन्त्रे षष्ठः पटकः ॥ क्रुश् + भावे घञ् । रोदनम् । आङ्गानम् ॥)

क्रोशतालः, पुं, (क्रोशं व्याप्य तालः शब्दभेदः यस्य ।) टक्का । इति हारावली ॥

क्रोशध्वनिः, पुं, (क्रोशं व्याप्य ध्वनिरस्य ।) टक्का । इति हारावली ॥

क्रोशयुगं, स्त्री, (क्रोशस्य क्रोशपरिमिताध्वनो युगं युग्मम् ।) क्रोशद्वयम् । तत्पर्यायः । गव्युतिः २ । इत्यमरः ॥ गोस्तम् ३ गव्या ४ गव्युतम् ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

क्रोष्टा, [यु] पुं, स्त्री, (क्रोशति रौतीति । क्रुश् + “सितनिगमिसीति” । उबां १ । ७० । इति तुन् । “टञ्जत् क्रोष्टुः” । ७ । १ । ६५ । इति टञ्जव् ।)

प्रदगालः इत्यमरः । २।१।२८ ॥ (यथा, महाभारते-१ । २।४ । ८ ।

“ब्राह्मणस्य प्रशान्तस्य हविर्धाङ्गैः प्रलुप्यते । शार्ङ्गस्य गुहां शून्यां नीचः क्रोष्टाभिमर्हति” ॥

यदुर्वशीयो राजविशेषः । यथा, हरिवंशे ३३।६१ “क्रोष्टोस्तु प्रष्टुं राजेन्द्र ! वंशमुत्तमपौरुषम् । यदोर्वंशधरस्याथ यज्वनः पुण्यकर्मणः ॥

क्रोष्टोर्हि वंशं श्रुतेमं सर्वपापैः प्रमुच्यते” ॥) क्रोष्टुकपुच्छिका, स्त्री, (क्रोष्टुकस्य प्रदगालस्य पुच्छ-मिव अस्यस्याः ।) ठन् टाप् ।) एत्रिपर्णी । चाकु

लिया इति भाषा । रामवासक इति ख्याता । इति केचित् । इत्यमरटीकायां खामी । गोशो-मिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्रोष्टुकमेखला, स्त्री, (क्रोष्टुकस्येव मेखला कच्छपःपश्चाद् भागो वा अस्यस्याः “अर्शयादिभ्यः” । ५।२।१२७ ॥ इति अच् टाप् ।) एत्रिपर्णी । इति रत्नमाला ॥

क्रोष्टुपुच्छिका, स्त्री, (क्रोष्टोः प्रदगालस्य पुच्छमिव अस्यस्याः ।) ठन् टाप् ।) एत्रिपर्णी । इति रत्नमाला ॥

क्रोष्टुपुच्छी, स्त्री, (क्रोष्टोः पुच्छमिव अस्यस्याः इति “अर्शयादिभ्यः” । ५।२।१२७ । इति अच् ङीष् ।) एत्रिपर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥

क्रोष्टुफलः, पुं, (क्रोष्टोः प्रियं फलं अस्य अस्मिन् वा ।) इक्षुदीट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्रोष्टुविम्बा, स्त्री, (क्रोष्टुभिः विम्बा ज्ञाता वा लम्बा इव ।) एत्रिपर्णी । इत्यमरः । २ । ४ । ६३ । वि-

रालकाञ्चि इति ख्याता इति केचित् । इति भरतः ॥ (अस्याः पर्यायाः । यथा,—